

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 3. Juli 1942 Wydano w Krakau, dnia 3 lipca 1942 r.	Nr. 56
------	---	--------

Tag dzień	Inhalt/Treść	Seite strona
20. 6. 42	Verordnung über die Außerkurssetzung der Münzen aus Stahl zu 50 Groschen	349
	Rozporządzenie o wycofaniu z obiegu monet ze stali 50 groszowych	349
20. 6. 41	Verordnung zur Änderung von Vorschriften über die Erhebung der vereinheitlichten Umsatzsteuer	350
	Rozporządzenie celem zmiany przepisów o poborze scalonego podatku obrotowego	350
20. 6. 42	Verordnung über Entschädigung von Flurschäden anlässlich militärischer Übungen im Generalgouvernement	351
	Rozporządzenie o odszkodowaniu za szkody polne z powodu ćwiczeń wojskowych w Generalnym Gubernatorstwie	351
26. 6. 42	Zweite Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement	353
	Drugie postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie	353
22. 6. 42	Bekanntmachung zur Verordnung vom 22. April 1942 über den Nachrichtenverkehr	335
	Obwieszczenie do rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1942 r. o przesyłaniu wiadomości	355

Verordnung

über die Außerkurssetzung der Münzen aus Stahl zu 50 Groschen.

Vom 20. Juni 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I. S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die auf Grund der Verordnung über die Ausgabe von Münzen zu 50, 20 und 10 Groschen im Generalgouvernement vom 23. April 1940 (VBlGG. I S. 160) von der Emissionsbank ausgeprägten Münzen aus Stahl zu 50 Groschen gelten vom 1. August 1942 ab nicht mehr als gesetzliche Zahlungsmittel und werden eingezogen. Von diesem Zeitpunkt ab ist außer den mit der Einlösung beauftragten Stellen niemand verpflichtet, diese Münzen in Zahlung zu nehmen.

Rozporządzenie

o wycofaniu z obiegu monet ze stali 50 groszowych.

Z dnia 20 czerwca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Monety ze stali 50 groszowe, wybite przez Bank Emisyjny na podstawie rozporządzenia z dnia 23 kwietnia 1940 r. o wypuszczeniu monet 50, 20 i 10 groszowych w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. Rozp. GG. I str. 160) przestają być z dniem 1 sierpnia 1942 r. prawnym środkiem płatniczym i zostają wycofane z obiegu. Z tą chwilą nikt nie jest obowiązany do przyjęcia tych monet w miejsce zapłaty, z wyjątkiem placówek przeznaczonych do wymiany.

§ 2

Die Münzen aus Stahl zu 50 Groschen werden bis zum 30. September 1942 einschließlich bei den Niederlassungen der Emissionsbank, den zum Geschäftsbetrieb zugelassenen öffentlichen und privaten Banken und Sparkassen sowie sonstigen von dem Bankdirigenten der Emissionsbank zur Mitwirkung an der Einlösung ermächtigten Kreditinstituten sowohl in Zahlung als auch zur Umwechslung angenommen.

§ 3

Die Verpflichtung zur Annahme und zur Umwechslung (§ 2) findet auf durchlöchernte und auf andere Weise als durch den gewöhnlichen Umlauf im Gewicht verringerte sowie auf verfälschte Münzen keine Anwendung.

§ 4

Diese Verordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 20. Juni 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 2

Monety ze stali 50 groszowe przyjmowane będą do dnia 30 września 1942 r. włącznie, zarówno w miejsce zapłaty jak i celem wymiany przez oddziały Banku Emisyjnego, przez publiczne i prywatne banki oraz przez kasy oszczędności uprawnione do wykonywania czynności bankowych, jak również przez inne instytucje kredytowe, upoważnione przez Dyrygenta Banku Emisyjnego do współdziałania przy przeprowadzeniu wymiany.

§ 3

Obowiązek przyjęcia i wymiany (§ 2) nie ma zastosowania do monet przedziurkowanych oraz do monet o wadze zmniejszonej w inny sposób aniżeli przez normalny obieg, jak również do monet podrobionych.

§ 4

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 20 czerwca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zur Änderung von Vorschriften
über die Erhebung der vereinheitlichten
Umsatzsteuer.

Vom 20. Juni 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel I.

Die Verordnung über die Erhebung der vereinheitlichten Umsatzsteuer vom Verkauf von Zement und Zucker vom 26. Januar 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 9 Pos. 50) wird wie folgt geändert:

1. Der § 2 erhält folgende Fassung:

„§ 2

Zur Zahlung der vereinheitlichten Umsatzsteuer sind verpflichtet:

- a) bei der Herstellung im Inland die Personen, die Zement oder Zucker in eigenen Gewerbebetrieben herstellen oder die Rohstoffe zur Verarbeitung auf Zement oder Zucker fremden Gewerbebetrieben übergeben,
- b) bei der Einfuhr die Personen, die bei der Einfuhr von Zement oder Zucker Zölle oder Verbrauchsteuern zu entrichten haben.“

2. Dem § 3 wird folgender Absatz 3 hinzugefügt:

„(3) Die vereinheitlichte Umsatzsteuer wird bei der Einfuhr von Zement oder Zucker nach dem Gewicht berechnet. Sie beträgt bei Zement 0,19 Zloty und bei Zucker 4,30 Zloty je 100 kg einschließlich der unmittelbaren Verpackung.“

Rozporządzenie

celem zmiany przepisów o poborze scalonego
podatku obrotowego.

Z dnia 20 czerwca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł I.

Rozporządzenie o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży cementu i cukru z dnia 26 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 50) zmienia się jak następuje:

1. § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2

Do opłacania scalonego podatku obrotowego obowiązane są:

- a) przy produkcji w kraju osoby, które wytwarzają cement lub cukier we własnych zakładach przemysłowych albo przekazują surowce do przerobu na cement lub cukier obcym zakładom przemysłowym,
- b) przy przywozie osoby, które przy przywozie opłacać muszą od cementu lub od cukru cła lub podatki konsumpcyjne.“

2. Do § 3 dodaje się następujący ustęp 3:

„(3) Scalony podatek obrotowy oblicza się przy przywozie cementu lub cukru według wagi. Wynosi on przy cemencie 0,19 złotych, a przy cukrze 4,30 złotych od 100 kg łącznie z bezpośrednim opakowaniem.“

3. Dem § 5 wird folgender Absatz 3 hinzugefügt:

„(3) Bei der Einfuhr von Zement oder Zucker wird die vereinheitlichte Umsatzsteuer von den Zollämtern gleichzeitig mit dem Zoll oder der Verbrauchsteuer erhoben.“

Artikel II.

Die Vorschriften

1. des § 4 Abs. 4 der Verordnung über die Erhebung der vereinheitlichten Umsatzsteuer vom Verkauf von Zement und Zucker vom 26. Januar 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 9 Pos. 50),
2. des § 4 Abs. 3 der Verordnung über die Erhebung der vereinheitlichten Umsatzsteuer vom Verkauf von Bier, weinartigen Getränken, Gattungsschnäpsen, Essig, Essigsäure und Hefe vom 26. Januar 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 9 Pos. 51),
3. des § 4 Abs. 2 der Verordnung über die Erhebung der vereinheitlichten Umsatzsteuer vom Verkauf von Artikeln des Polnischen Tabakmonopols, des Staatlichen Spiritusmonopols, von Salz, das durch das Polnische Salzmonopol in den Verkehr gebracht wird, und von Losen der vom Polnischen Lotteriemonopol veranstalteten Lotterien vom 26. Januar 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 9 Pos. 52),
4. des § 7 der Verordnung über die Erhebung der vereinheitlichten Umsatzsteuer vom Verkauf von Zündhölzern vom 26. Januar 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 9 Pos. 53),

nach denen eine gesonderte Umsatzsteuer nicht erhoben wird von den Waren, von denen die vereinheitlichte Umsatzsteuer erhoben worden ist, finden keine Anwendung auf Umsätze, bei denen die amtlich festgesetzten Preise überschritten werden.

Artikel III.

Diese Verordnung tritt am 1. August 1942 in Kraft.

Krakau, den 20. Juni 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

3. Do § 5 dodaje się następujący ustęp 3:

„(3) Przy przywozie cementu lub cukru pobierają urzędy celne scalony podatek obrotowy równocześnie z cłem lub z podatkiem konsumpcyjnym.“

Artykuł II.

Przepisy

1. § 4 ust. 4 rozporządzenia o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży cementu i cukru z dnia 26 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 50),
2. § 4 ust. 3 rozporządzenia o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży piwa, napojów winnych, wódek gatunkowych, octu, kwasu octowego i drożdży z dnia 26 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 51),
3. § 4 ust. 2 rozporządzenia o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży artykułów Polskiego Monopoli Tytoniowego i Państwowego Monopoli Spirytusowego, soli wprowadzonej do obrotu przez Polski Monopol Solny oraz losów loterii urządzanych przez Polski Monopol Loteryjny z dnia 26 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 52),
4. § 7 rozporządzenia o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży zapalek z dnia 26 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 53),

według których nie pobiera się specjalnego podatku obrotowego od towarów, od których pobrany został scalony podatek obrotowy, nie stosuje się do obrotów, przy których przekroczone zostają urzędowo ustalone ceny.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1942 r.

Krakau, dnia 20 czerwca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über Entschädigung von Flurschäden anlässlich militärischer Übungen im Generalgouvernement.

Vom 20. Juni 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Für Schäden an Grund und Boden, vor allem an bepflanzten Flächen (Flurschäden), die durch militärische Übungen im Rahmen der Truppenausbildung entstehen, gewährt das Generalgouvernement dem Entschädigungsberechtigten auf Antrag eine angemessene Entschädigung.

Rozporządzenie

o odszkodowaniu za szkody polne z powodu ćwiczeń wojskowych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 czerwca 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Za szkody na gruncie i roli, przede wszystkim na przestrzeniach obsadzonych (szkody polne), powstałe przez ćwiczenia wojskowe w ramach wyszkolenia wojska, udziela Generalne Gubernatorstwo uprawnionym do odszkodowania na wniosek odpowiednie odszkodowanie.

(2) Als Flurschaden gilt auch der Schaden an bereits vom Grund und Boden getrennten Erzeugnissen, soweit diese im Rahmen einer ordnungsgemäßen Wirtschaftsführung noch an Ort und Stelle verblieben sind.

§ 2

(1) Entschädigungsberechtigt ist der durch den Schaden wirtschaftlich unmittelbar Geschädigte. Das ist in der Regel der Eigentümer, bei Vorliegen eines Pachtverhältnisses der Pächter.

(2) Der Anspruch auf Entschädigung ist zu begründen und auf Verlangen nachzuweisen. Macht der Entschädigungsberechtigte oder dessen Vertreter schuldhaft unrichtige Angaben über die Ursachen oder den Umfang des angemeldeten Schadens, so wird eine Entschädigung nicht gewährt.

(3) Juden wird keine Entschädigung gewährt.

§ 3

(1) Der Antrag auf Entschädigung ist innerhalb von zwei Wochen nach Bekanntwerden des Schadens beim Vogt, Bürgermeister oder Landkommissar (Stadtkommissar) zu stellen, der für den Ort zuständig ist, in dem der Schaden entstanden ist. Der Vogt, Bürgermeister oder Landkommissar (Stadtkommissar) legt die bei ihm eingehenden Entschädigungsanträge mit seiner Stellungnahme dem Kreishauptmann vor.

(2) In kreisfreien Städten ist der Antrag beim Stadthauptmann zu stellen.

§ 4

(1) Die Entscheidung über den Entschädigungsantrag und die Auszahlung der Entschädigung erfolgt durch den Kreishauptmann (Stadthauptmann). Dieser stellt im Einvernehmen mit der zuständigen Ortskommandantur zunächst fest, inwieweit der Schaden tatsächlich durch Truppenübungen im Sinne des § 1 entstanden ist.

(2) Bei der Festsetzung der Entschädigung ist der Wert der dem Entschädigungsberechtigten verbleibenden Früchte und Nutzungen und die etwaige Ersparnis an Wirtschaftskosten zu berücksichtigen. Die Entschädigung soll unter Ablehnung aller unbilligen Forderungen eine ausreichende Schadloshaltung herbeiführen. Als ausreichende Schadloshaltung gilt bei Feldfrüchten der Wert, welcher zur Zeit der Ernte bestehen würde.

(3) Über den Umfang des tatsächlich entstandenen Schadens kann das Gutachten eines amtlichen Sachverständigen eingeholt werden.

(4) Eine Entschädigung wird nicht gewährt, wenn der festgestellte Schaden weniger als 20 Zloty beträgt.

§ 5

Soweit bei der Entstehung des Schadens andere als die in § 1 genannten Umstände mitgewirkt haben, insbesondere ein schuldhaftes Verhalten des Geschädigten (nicht rechtzeitiges Abernten oder Einbringen der abgeernteten Erzeugnisse), ist die Entschädigung entsprechend zu mindern.

(2) Za szkodę polną uważa się również szkodę na płodach już odłączonych od gruntu i roli, jeżeli w ramach prawidłowo prowadzonej gospodarki pozostały jeszcze na swym miejscu.

§ 2

(1) Uprawniony do odszkodowania jest, kto na skutek szkody został gospodarczo bezpośrednio poszkodowany. Zazwyczaj jest nim właściciel, w wypadku stosunku dzierżawnego — dzierżawca.

(2) Roszczenie o odszkodowanie należy uzasadnić, a na żądanie udowodnić. Jeżeli uprawniony do odszkodowania lub jego zastępca podaje z własnej winy nieprawdziwe dane o powodach lub o rozmiarze zgłoszonej szkody, nie udziela się odszkodowania.

(3) Żydom nie udziela się odszkodowania.

§ 3

(1) Wniosek o odszkodowanie należy złożyć w ciągu dwóch tygodni po zapoznaniu się ze szkodą u wójta, burmistrza lub komisarza wiejskiego (miejskiego), właściwego dla miejscowości, w której powstała szkoda. Wójt, burmistrz lub komisarz wiejski (miejski) przedkłada z opinią własną staroście powiatowemu wnioski o odszkodowania, które do niego wpłynęły.

(2) W miastach wyłączonych należy wniosek złożyć u starosty miejskiego.

§ 4

(1) O wniosku o odszkodowanie i wypłaceniu odszkodowania decyduje starosta powiatowy (starosta miejski). Ustala on przede wszystkim, w porozumieniu z właściwą komendą placu, jak dalece szkoda w rozumieniu § 1 powstała faktycznie przez ćwiczenie wojskowe.

(2) Przy oznaczeniu odszkodowania należy uwzględnić wartość plodów i użytków pozostających uprawnionemu do odszkodowania oraz ewentualne zaoszczędzenie kosztów gospodarczych. Odszkodowanie winno, przy odrzuceniu wszelkich niesłusznych żądań, spowodować dostateczne wynagrodzenie strat. Za dostateczne wynagrodzenie strat za ziemiopłody uważa się wartość, którą istniała w czasie zbioru.

(3) O rozmiarze szkody faktycznie powstałej można zasięgnąć orzeczenia urzędowego rzeczoznawcy.

(4) Odszkodowania nie udziela się, jeżeli ustalona szkoda wynosi mniej niż 20 zł.

§ 5

Odszkodowanie należy obniżyć, jeżeli przy powstaniu szkody współdziałały okoliczności inne niż wymienione w § 1, w szczególności zawinione zachowanie poszkodowanego (sprzątanie plodów z pola lub zwózka zebranych plodów w niewłaściwym czasie).

§ 6

(1) Der Entschädigungsanspruch erlischt, wenn beschädigte Felder und Fluren vor Feststellung des Schadens eingesät, abgeerntet oder in sonstiger Weise wesentlich verändert werden.

(2) Auf Antrag kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) dem Einsäen oder Abernten zustimmen, wenn andernfalls ein höherer als der durch die Truppen verursachte Schaden entstehen würde. In diesem Falle muß der Umfang des Schadens vorher festgestellt werden.

§ 7

Werden Rechte Dritter an dem Entschädigungsanspruch geltend gemacht, so ist der Entschädigungsbetrag zugunsten des Entschädigungsberechtigten und der beteiligten Dritten unter Verzicht auf das Recht zur Rücknahme beim Gericht zu hinterlegen.

§ 8

(1) Die Entscheidung über den Entschädigungsantrag (§ 4 Abs. 1) ist dem Antragsteller schriftlich mitzuteilen.

(2) Gegen die Entscheidung ist die Beschwerde nur zulässig, wenn der Antragsteller durch die Entscheidung um mehr als 5 000 Zloty beschwert ist und die Antragsumme den Betrag von 10 000 Zloty übersteigt. Die Beschwerde ist binnen zwei Wochen nach Zustellung beim Gouverneur des Distrikts (Abteilung Innere Verwaltung) mit einer Begründung einzureichen. Die Entscheidung des Gouverneurs ist endgültig.

§ 9

Für das Verfahren nach dieser Verordnung werden weder Gebühren noch sonstige Abgaben erhoben.

§ 10

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen.

Krakau, den 20. Juni 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 6

(1) Roszczenie o odszkodowanie gaśnie, jeżeli przed ustaleniem szkody pola i role obsiano, z nich sprzątnięto lub je w inny sposób istotnie zmieniono.

(2) Na wniosek może starosta powiatowy (starosta miejski) zgodzić się na obsianie lub sprzątnięcie z pola pól, jeżeli w przeciwnym razie powstałaby szkoda większa niż ta, któraby spowodowana była przez wojsko. W tym wypadku musi się przed tym ustalić rozmiar szkody.

§ 7

Jeżeli dochodzi się praw osób trzecich do roszczenia o odszkodowanie, to kwotę odszkodowawczą złożyć należy do depozytu w sądzie na rzecz uprawnionego do odszkodowania i zainteresowanych osób trzecich przy zrzeczeniu się prawa do zwrotu.

§ 8

(1) Decyzję o wniosku o odszkodowanie (§ 4 ust. 1) należy pisemnie podać do wiadomości wnioskodawcy.

(2) Przeciw decyzji dozwolone jest zażalenie tylko, jeżeli decyzja obciąża wnioskodawcę ponad 5 000 zł, a suma objęta wnioskiem przekracza kwotę 10 000 zł. Zażalenie z uzasadnieniem należy wnieść do Gubernatora Okręgu (Wydziału Spraw Wewnętrznych) w ciągu dwóch tygodni po doręczeniu. Decyzja Gubernatora Okręgu jest ostateczna.

§ 9

Za postępowanie według niniejszego rozporządzenia nie pobiera się ani należności ani żadnych innych opłat.

§ 10

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia.

Krakau, dnia 20 czerwca 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement.

Vom 26. Juni 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (VBIGG. I S. 64) bestimme ich zu § 4 der Verordnung:

§ 1

Die Vorschriften über die Gerichtskosten — Verordnung vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 93 Pos. 837) mit den Änderungen des Dekrets vom 21. November 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 89 Pos. 609) — werden wie folgt geändert:

Drugie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 26 czerwca 1942 r.

W celu wykonania rozporządzenia o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 64) postanawiam do § 4 rozporządzenia:

§ 1

Przepisy o kosztach sądowych — rozporządzenie z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 93 poz. 837) ze zmianami dekretu z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89 poz. 609) — zmienia się jak następuje:

1. Art. 25 Abs. 1 erhält folgende Fassung:

„Die Höhe der verhältnismäßigen Einschreibegebühr richtet sich nach dem Werte des Gegenstandes der Sache und beträgt:

- a) bei einem Werte des Gegenstandes bis zu 5 000 Zloty einschließlich . . . 3 v. H.,
- b) bei einem Werte des Gegenstandes bis zu 50 000 Zloty einschließlich
von den ersten 5 000 Zloty . . . 150 Zloty,
von dem Überschuß . . . 2 v. H.,
- c) bei einem Werte des Gegenstandes über 50 000 Zloty
von den ersten 50 000 Zloty . . . 1050 Zloty,
von dem Überschuß . . . 1 v. H.“

2. Der im Art. 26 Abs. 2 und im Art. 28 vorgesehene Mindestbetrag der verhältnismäßigen Einschreibegebühr im Verfahren vor den Burggerichten wird von 2 Zloty auf 3 Zloty erhöht.

3. Die im Art. 41 vorgesehene Schriftsatzgebühr im Verfahren vor den Burggerichten und den Gerichtsvollziehern wird von 50 Groschen auf 1 Zloty erhöht.

4. Die Artikel 46 bis 48 erhalten folgende Fassung:

„Art. 46. Die Zustellungsgebühr beträgt 1,50 Zloty für jede Zustellung.

Zur Entrichtung der Zustellungsgebühr ist derjenige verpflichtet, durch dessen Antrag die Zustellung erforderlich wird, und in Verfahren, die von Amts wegen geführt werden, derjenige, in dessen Interesse das Verfahren stattfindet.

Art. 47. Die Zustellung, die nur auf Antrag erfolgt, unterbleibt, wenn die Zustellungsgebühr nicht entweder bei Stellung des Antrages oder binnen einer Woche seit dem Tage der Zustellung oder Bekanntgabe der Aufforderung an den Zahlungspflichtigen zur Entrichtung der Gebühr gezahlt worden ist.

Wenn nach den geltenden Vorschriften die Zustellung von Amts wegen erfolgen muß, so kann sie auch bewirkt werden, wenn die Zustellungsgebühr nicht entrichtet worden ist; jedoch ist gleichzeitig die Einziehung der Gebühr von dem Zahlungspflichtigen anzuordnen.

Die Vorschriften des Art. 13 finden auf die Zustellungsgebühr keine Anwendung.

Art. 48. Die Zustellungsgebühr wird von dem Gericht, bei welchem das Verfahren anhängig ist, erhoben.

Die Gebühr für eine Zustellung, die durch das ersuchte Gericht bewirkt werden soll, wird von dem ersuchenden Gericht erhoben; dieses benachrichtigt das ersuchte Gericht bei Übersendung der Sache hiervon. Werden bei dem ersuchten Gerichte weitere Zustellungen erforderlich, so erhebt insoweit dieses Gericht die Gebühr von dem Zahlungspflichtigen.“

5. Art. 115 erhält folgende Fassung:

„Die Vorschriften der Artikel 22 und 46 bis 48 werden auch auf Verfahren in Zivilsachen, die in dieser Verordnung nicht erwähnt sind, angewandt.“

§ 2

Die Zustellungsgebühren in Strafsachen auf Grund der Verordnung vom 17. April 1931 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 42 Pos. 383) werden in zweieinhalbfacher Höhe erhoben.

1. Art. 25 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wysokość wpisu stosunkowego zależna jest od wartości przedmiotu sprawy i wynosi:

- a) przy wartości przedmiotu do 5 000 złotych włącznie . . . 3 %,
- b) przy wartości przedmiotu do 50 000 złotych włącznie
od pierwszych 5 000 złotych . . . 150 złotych,
od nadwyżki . . . 2 %,
- c) przy wartości przedmiotu ponad 50 000 złotych
od pierwszych 50 000 złotych . . . 1050 złotych,
od nadwyżki . . . 1 %“.

2. Przewidziany w art. 26 ust. 2 i w art. 28 najniższy wpis stosunkowy w postępowaniu przed sądami grodzkimi podwyższa się z 2 złotych na 3 złote.

3. Przewidzianą w art. 41 opłatę od podań w postępowaniu przed sądami grodzkimi i przed komornikami podwyższa się z 50 groszy na 1 złoty.

4. Artykuły 46 do 48 otrzymują następujące brzmienie:

„Art. 46. Opłata za doręczenie wynosi 1 złoty 50 groszy od każdego doręczenia.

Do uiszczenia opłaty za doręczenie jest zobowiązany ten, którego wniosek spowodował doręczenie, a w postępowaniach, które prowadzi się z urzędu, ten, w którego interesie postępowanie się odbywa.

Art. 47. Doręczenie, które następuje tylko na wniosek, będzie zaniechane, jeżeli opłata za doręczenie nie została uiszczona bądź przy zgłoszeniu wniosku bądź w ciągu tygodnia od dnia doręczenia lub ogłoszenia zobowiązaniem do zapłaty wezwania do uiszczenia opłaty.

Jeżeli w myśl obowiązujących przepisów doręczenie musi nastąpić z urzędu, doręczenie można skutecznie także wówczas, jeżeli opłata za doręczenie nie została uiszczona; zarazem jednak należy zarządzić ściąganie opłaty od zobowiązanego do zapłaty.

Przepisów art. 13 nie stosuje się do opłaty za doręczenie.

Art. 48. Opłatę za doręczenie pobiera sąd, w którym sprawa się toczy.

Opłatę za doręczenie, które ma być dokonane przez sąd wezwany, pobiera sąd wzywający; sąd ten zawiadamia o tym sąd wezwany przy przesłaniu sprawy. Jeżeli w sądzie wezwanym zajdzie potrzeba dalszych doręczeń, sąd ten pobiera w tym zakresie opłatę od zobowiązanego do zapłaty.“

5. Art. 115 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przepisy artykułów 22 i 46 do 48 stosuje się również do postępowania w sprawach cywilnych, niewymienionych w rozporządzeniu niniejszym.“

§ 2

Opłaty za doręczenie w sprawach karnych na podstawie rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 383) pobiera się w dwu i półkrotnej wysokości.

§ 3

Die Bestimmungen in §§ 1, 2 finden nur auf die nach dem Inkrafttreten dieser Durchführungsvorschrift entstehenden Gebühren Anwendung. Hat eine Partei in einem bereits anhängigen Verfahren in Zivilsachen die Zustellungsgebühr nach den bisherigen Vorschriften entrichtet, ohne daß der gezahlte Betrag durch die auf ihren Antrag vorgenommenen Zustellungen unter Zugrundelegung eines Satzes von 1,50 Zloty für jede Zustellung verbraucht worden ist, so ist ihr gegenüber der noch nicht verbrauchte Restbetrag auf die künftig entstehenden Zustellungsgebühren in Anrechnung zu bringen. Über die Höhe des noch nicht verbrauchten Restbetrages der nach den bisherigen Vorschriften entrichteten Zustellungsgebühr ist der Partei eine Bescheinigung kostenfrei zu übersenden.

§ 4

Diese Durchführungsvorschrift tritt drei Wochen nach ihrer Verkündung in Kraft; gleichzeitig wird die Verordnung vom 17. Dezember 1934 über die Zustellungsgebühr in Zivilsachen (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 109 Pos. 972) außer Kraft gesetzt.

Krakau, den 26. Juni 1942.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Wille

§ 3

Przepisy §§ 1, 2 stosuje się tylko do opłat, powstałych po wejściu w życie tego postanowienia wykonawczego. Jeżeli strona uiściła w toczącym się już postępowaniu w sprawach cywilnych opłatę za doręczenie według przepisów dotychczasowych, a wpłaconą sumą nie została zużyta na doręczenia dokonane na jej wniosek, przyjmując za podstawę stawkę 1 Złoty 50 groszy za każde doręczenie, to należy w stosunku do tej strony zaliczyć niezużyty resztę na opłaty za doręczenia, które w przyszłości powstaną. O wysokości niezużytej jeszcze reszty opłaty za doręczenie, uiszczonej według przepisów dotychczasowych, należy stronie wysłać bezpłatnie poświadczenie.

§ 4

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie trzy tygodnie po ogłoszeniu; równocześnie uchyla się rozporządzenie z dnia 17 grudnia 1934 r. o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr 109 poz. 972).

Krakau, dnia 26 czerwca 1942 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Wille

Bekanntmachung

**zur Verordnung vom 22. April 1942
über den Nachrichtenverkehr.**

Vom 22. Juni 1942.

Nach § 3 der Verordnung über den Nachrichtenverkehr vom 22. April 1942 (VBlGG. S. 225) gelten als feindliches Ausland im Sinne dieser Verordnung diejenigen Länder, die in den vom Oberkommando der Wehrmacht auf Grund des § 3 der Verordnung über den Nachrichtenverkehr vom 2. April 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 823) erlassenen Bekanntmachungen aufgeführt sind.

Am 30. Mai 1942 hat der Chef des Oberkommandos der Wehrmacht eine solche Bekanntmachung zur Verordnung über den Nachrichtenverkehr erlassen, deren Wortlaut nachstehend mitgeteilt wird.

Krakau, den 22. Juni 1942.

Der Leiter
des Amtes für Gesetzgebung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh

Bekanntmachung

zur Verordnung über den Nachrichtenverkehr.

Vom 30. Mai 1942.

Auf Grund des § 3 der Verordnung über den Nachrichtenverkehr vom 2. April 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 823) wird im Einvernehmen mit dem Auswärtigen Amt bekanntgegeben:

Obwieszczenie

**do rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1942 r.
o przesyłaniu wiadomości.**

Z dnia 22 czerwca 1942 r.

Według § 3 rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości z dnia 22 kwietnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 225) uważa się w rozumieniu tegoż rozporządzenia jako zagranicę nieprzyjacielską te kraje, które wyliczone zostały w obwieszczeniu wydanym przez Naczelną Komendę Sił Zbrojnych na podstawie § 3 rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości z dnia 2 kwietnia 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 823).

W dniu 30 maja 1942 r. wydał Szef Naczelnej Komendy Sił Zbrojnych tego rodzaju obwieszczenie do rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości, którego brzmienie poniżej podaje się do wiadomości.

Krakau, dnia 22 czerwca 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Weh

Obwieszczenie

do rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości.

Z dnia 30 maja 1942 r.

Na podstawie § 3 rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości z dnia 2 kwietnia 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 823) obwieszcza się w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych:

I.

Als feindliches Ausland im Sinne der Verordnung über den Nachrichtenverkehr ist anzusehen:

1. das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland mit seinen überseeischen Besitzungen, Kolonien, Protektoraten und Mandatsgebieten sowie die Dominien Canada, Australischer Bund, Neuseeland und die Südafrikanische Union mit ihren Mandatsgebieten;
2. die französischen Besitzungen, Kolonien, Protektorate und Mandatsgebiete, ausgenommen Marokko, Algerien, Tunesien und Indochina;
3. Ägypten, Sudan und die zur Zeit von britischen Streitkräften besetzten Gebiete von Italienisch-Ostafrika;
4. Irak und Iran;
5. die Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken;
6. die belgischen und niederländischen Kolonien;
7. die Vereinigten Staaten von Amerika mit ihren Besitzungen;
8. Costa Rica, Cuba, die Dominikanische Republik, Guatemala, Haiti, Honduras, Nicaragua, Panama und El Salvador;
9. Bolivien, Brasilien, Columbien, Ecuador, Mexico, Paraguay, Peru, Uruguay und Venezuela.

II.

Gebiete, die von Truppen Deutschlands oder der mit Deutschland verbündeten Staaten besetzt sind, gelten nicht als feindliches Ausland im Sinne der Verordnung über den Nachrichtenverkehr.

III.

Die Bekanntmachungen vom 28. Mai 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 826) und vom 22. Oktober 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 1397) werden aufgehoben.

Berlin, den 30. Mai 1942.

Der Chef des Oberkommandos der Wehrmacht
Keitel

I

Jako zagranicę nieprzyjacielską w rozumieniu rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości uważa się:

1. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii z zamorskimi posiadłościami, koloniami, protektoratami i obszarami mandatowymi, jak również dominia Kanada, Związek Australijski, Nowa Zelandia i Unia Południowo-Afrykańska z jej obszarami mandatowymi;
2. posiadłości francuskie, kolonie, protektory i obszary mandatowe, z wyjątkiem Marokka, Algieru, Tunezu i Indochin;
3. Egipt, Sudan oraz obszary włoskiej Afryki Wschodniej okupowane obecnie przez brytyjskie siły zbrojne;
4. Irak i Iran;
5. Związek Socjalistycznych Republik Sowietkich;
6. kolonie belgijskie i holenderskie;
7. Zjednoczone Stany Ameryki z jej posiadłościami;
8. Costa Ricę, Kubę, Republikę Dominikańską, Gwatemalę, Haiti, Honduras, Nikaragwę, Panamę i El Salvador;
9. Boliwię, Brazylię, Kolumbię, Ekwador, Meksyk, Paragwaj, Peru, Urugwaj i Wenezuelę.

II

Obszary, okupowane przez wojska niemieckie lub przez wojska państw sprzymierzonych z Niemcami, nie uchodzą za zagranicę nieprzyjacielską w rozumieniu rozporządzenia o przesyłaniu wiadomości.

III

Obwieszczenia z dnia 28 maja 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 826) i z dnia 22 października 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1397) tracą moc.

Berlin, dnia 30 maja 1942 r.

Szef Naczelnej Komendy Sił Zbrojnych
Keitel

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBiGG. (früher: Verordnungsblatt GGP I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za każdą kartkę wynosi cena —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).